

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010614
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Viktorom Markom, v trestnej veci obžalovaného J. J., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 13. 01. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný J. J. nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom J. V. XXX/XX, T. B. X.,

uznáva sa za vinného, preto že

v dobe od dňa 26. 07. 2011 do 27. 07. 2011 vo Z., okr. Z., pod zámienkou poskytnutia úveru s úmyslom sa obohatiť, telefonicky vylákal od L. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., finančnú čiastku vo výške 587,40 Eur a to tak, že opakovane ho telefonicky kontaktoval a sľuboval mu, že po tom, čo uhradí sprostredkovateľskú zálohu vo výške 169,90 Eur, bude mu poskytnutý úver, pričom následne musel uhradiť aj ďalšiu čiastku 169,90 Eur ako poistenie úveru a zaplatiť dvojmesačnú splátku vo výške 247,60 Eur k čomu ho vyzýval ak chce dostať úver, ktoré finančné prostriedky boli poškodeným zasielané na účet evidovaný v Slovenskej sporiteľni, a.s. X. na jeho meno, čím ho takto oklamal pretože mu úver ani nemienil poskytnúť a ani sprostredkovať, pričom svojím konaním spôsobil L. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. škodu vo výške 587,40 Eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

čím spáchal

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- L. X., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom Z., vo výške 587,40 Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 3T/72/2011 30. 06. 2011, právoplatným dňa 03. 03. 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 30. 07. 2013 obžalobu pod sp. zn. 3Pv/427/2011 na J. J. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného. zákona.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie dňa 13. 01. 2014 nedostavil, preto súd vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila ani predvolaná svedkyňa V. R., preto súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Trestného poriadku, že sa hlavné pojednávanie vykoná aj v jej neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného J. J. z prípravného konania, v rámci ktorého uviedol, že na začiatku leta 2011 stratil občiansky preukaz, a taktiež ďalšie veci, ktorých stratu však nenahlásil, pretože v tom čase bol stále bez prestávky pod vplyvom alkoholu. Účet v banke mal len v rokoch federácie niekedy pred rokom 2000 v Slovenskej sporiteľni a tento účet vyčerpal a ďalej ho nepoužíval. Od tej doby si žiadny účet v banke neotvoril a ani si nemôže otvoriť, pretože má od roku 2000 exekúciu kvôli nezaplateniu firme Orange. Ďalej uviedol, že je bezdomovec a nemá internet, a na internete ani nikdy nebol a ani s ním nevie robiť, preto ani nemohol odpovedať na žiadny inzerát. Taktiež nikdy nemal kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX. Taktiež uviedol, že vo Z. vôbec nebol, osoby menom L. X. a H. Y. nepozná, žiadny úver ani vybavenie úveru nikomu nesľuboval. Taktiež nepozná osobu menom V. R., nikdy sa s ňou nestretol, jej meno počul až od policajtov. S podvodom, ktorý sa mu kladie za vinu nemá nič spoločné, vyzerá to tak, že ho niekto využil ako bieleho koňa, on by k takému niečomu nikdy nepristúpil.

Súd na hlavom pojednávaní taktiež prečítal list obžalovaného zo dňa 17. 12. 2012 (č.I. 111 a nasl.), v ktorom obžalovaný uviedol, že dáva prehlásenie, ktorým chce zmeniť výpoveď z prípravného konania. v liste uviedol, že v čase, keď bol bezdomovcom, ktorým je aj toho času, ho za starým Tescom v W. oslovili dvaja neznámi muži s otázkou, či si nechce privyrobiť, s čím súhlasil. Povedali mu, aby si otvoril účet v Slovenskej sporiteľni, k čomu potrebuje ešte jednu osobu. Vzhľadom k tomu, že je bezdomovec a v tom čase žobral, stretol v parku na hlavnej ulici v W. vtedy pre neho neznámu pani R., od ktorej si pýtal cigaretu, a následne sa títo dvaja neznámi muži dali s ňou do rozhovoru, či si tiež nechce privyrobiť. Ona s tým súhlasila a tak sa vybrali do Slovenskej sporiteľne, kde pod vplyvom alkoholu otvoril účet s ktorým mohla pani R.Á. disponovať. Títo dvaja muži mu pred otvorením účtu povedali, aby sa nestaral o to na čo ten účet slúži, o čo sa ani vzhľadom k tomu, že bol na ulici, nezaujímal, pretože potreboval peniaze na alkohol, od ktorého je závislý. S pani R. bol asi trikrát v sporiteľni vybrať hotovosť, na výšku ktorej si už nepamätá, a títo dvaja neznámi muži mu vždy dali za to 30 Eur. Koľko dostala pani R. nevedel uviesť. Pri treťom výbere mu banka dala kartu, ktorú taktiež odovzdal tým neznámym mužom, ktorí ho od vtedy už nekontaktovali. Na záver uviedol, že si neuvedomoval pod vplyvom alkoholu, že môže ísť o nejaký trestný čin tým, že niekomu otvorí na svoje meno účet. Na toto prišiel až pri konfrontácii s pani R..

Na hlavnom pojednávaní dňa 13. 01. 2014 bol vypočutý poškodený L. X., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v novinách našiel inzerát, že niekto poskytuje pôžičky. Zavolať dotyčnému na uvedené telefónne číslo a ten mu sľúbil, že pôžičku vybaví, ale že potrebuje zálohu vo výške cca 190,- Eur. Túto zálohu zaplatil, načo mu dotyčný volal, že potrebuje ešte ďalšiu zálohu, ktorú si poškodený požičal od svojej priateľky. Potom poškodený volal dotyčnému, že kde sú peniaze. Posielal mu aj SMS-ky, ktoré sa mu ale stratili, keď menil mobil. Ďalej uviedol, že v tom čase bol bezdomovec, poslednú SMS od dotyčného dostal v tom smere, že mu mal povedať, že je bezdomovec a že teraz nič nedostane. Dotyčný sa predstavil ako J.. Volali spolu asi sedem krát, prestavil sa mu ako fyzická osoba s tým, že hovor je nahrávaný. Keď mu poškodený zaplatil prvú zálohu, on mu volal, že táto prišla, ale že potrebuje ešte druhú zálohu na druhú splátku, pretože mu poškodený neuviedol, že je bezdomovec. Poškodený komunikoval stále s tou istou osobou. Následne išiel na políciu s tým, že sa asi stal obeťou podvodu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13. 01. 2014 bola vypočutá aj svedkyňa H. Y., ktorá po zákonom poučení uviedla, že v snahe pomôcť priateľovi, poškodenému L. X., aby mohol získať pôžičku, mu požičala 170,- Eur, ktoré išla vybrať z jej účtu a išla do Slovenskej sporiteľne tieto vložiť priamo na účet, ktorý dal poškodenému obžalovaný. Poškodený jej tieto finančné prostriedky po čase vrátil, ale úver nedostal. Ona s obžalovaným nikdy nekomunikovala, všetky informácie o tejto veci má len od poškodeného. Ten jej vravel, že v novinách našiel inzerát a že je to posledná šanca na získanie pôžičky. Jej sa to od začiatku nezdalo, ale nakoniec súhlasila. Dňa 26. 07. 2011 vložila na účet v Slovenskej sporiteľni sumu 169,90 Eur.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola so súhlasom prokurátorky čítaná zápisnica o výsluchu svedka.

Z výpovede svedkyne V. R. vyplýva, že osobu menom J. J. pozná tak, že približne v lete 2011 sa pri nej pristavil na lavičke pri Tescu. Ona bola v tom čase tehotná, a obžalovaný sa jej predstavil ako J. J.. Pretože jej to meno bolo povedomé, opýtala sa ho či sa nepoznajú, a zistili, že obžalovanému jej manžel R. R. vybavoval prácu v Írsku. Pri tomto stretnutí sa jej obžalovaný opýtal, či si nechce privyrobiť, na čo jej obžalovaný vysvetlil, že bude len disponentka na účte a že bude len vyberať peniaze z účtu a za každý výber dostane 50,- Eur, s čím súhlasila. Obžalovaný jej povedal, že takto sú jemu posielané peniaze z H.. Výber peňazí prebiehal tak, že obžalovaný pre ňu poslal nejakých jeho dvoch kamarátov, ktorých nepoznala, oni ju vzali do auta a na Hlavnej ulici v W. pri obchodnom dome Tesco, kde bola pobočka Slovenskej sporiteľne, už na ňu čakal obžalovaný a dal jej do ruky disponentnú kartu, s ktorou následne vybrala určitú sumu peňazí, nevedela však už uviesť o aké sumy išlo. Tieto peniaze si vždy pýtala do obálky, a keď vyšla zo Slovenskej sporiteľne, obálku s peniazmi odovzdala obžalovanému, ktorý ju následne odovzdal tým dvom, ktorých nepoznala, a oni jej hneď dali 50,- Eur. Takýmto spôsobom realizovala 4 alebo 5 výberov. Toto robila z dôvodu, že v tom čase bola vo finančnej tiesni a tých 50,- Eur bolo pre ňu veľa peňazí. Ďalej uviedla, že ona nikoho prostredníctvom internetu ani iným spôsobom nekontaktovala, nepozná osoby menom L. X. a H. Y., nikomu neponúkala vybavenie úveru, ani nikomu netelefonovala, od nikoho nepožadovala žiadnu finančnú čiastku. Na záver uviedla, že v Slovenskej sporiteľni podpisovala doklady ohľadne toho, že bola disponentom účtu, ktorého vlastníkom bol J. J., a v tom čase nevedela, že ju obžalovaný využíva na nejaké nekalé úmysly.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, údaje z banky, lustrácia telefónneho čísla, vyšetrovací spis OO PZ Markušovce, odpis registra trestov, oznámenie Sociálnej poisťovne, správa ÚPSVaR Košice, správy o priestupkoch.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právny záverom.

Je nepochybné, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný J. J., ktorý je usvedčovaný výpoveďami poškodeného L. X., svedkyne H. Y., ale najmä svedkyne V. R.. Taktiež obžalovaný so svojom stanovisku na čl. 111 opísal, ako prebiehalo založenie účtu a výber peňazí z banky. Uvedené výpovede do seba logicky zapadajú a na ich základe je možné jednoznačne tvrdiť, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe a výroku tohto rozsudku. Poškodený L. X. uviedol, že telefonicky vždy jednal s tou istou osobou, ktorá sa predstavila ako J. J.. Taktiež obžalovaný a svedkyňa V. R. podrobne opísali, ako došlo k založeniu účtu a následným výberom finančných prostriedkov z tohto účtu. Bolo teda bez

dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný uviedol poškodeného do omylu a vylákal od neho celkom 587,40 Eur

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- Eur.

Obžalovaný J. J. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené v prípade obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona súd musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda trestná sadzba trestu odňatia slobody po takejto úprave predstavuje 8 mesiacov až 2 roky.

Keďže obžalovaný spáchal prečin podvodu skôr, ako bol súdom prvého stupňa odsúdený za iný jeho trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/72/2011 zo dňa 30. 06. 2011, bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a zároveň zrušiť výrok o treste z uvedeného trestného rozkazu, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa od roku 2011 dopustil celkovo desiatich priestupkov. Z odpisu z registra trestov v čase rozhodovania súdu vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/72/2011 zo dňa 30. 06. 2011 na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (8 mesiacov až 24 mesiacov). Zároveň súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, súd preto musel uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nad 7 mesiacov (a minimálne 8 mesiacov, čo je dolná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona). Zároveň určil aj dlhšiu skúšobnú dobu, a to v trvaní 18 mesiacov. Počas tejto skúšobnej doby bude môcť obžalovaný preukázať, že vie viesť riadny život a nedopúšťať sa priestupkov ani ďalších trestných činov.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 49/2012 zo dňa 21. 12. 2012, v zmysle ktorých je obžalovaný závislý od alkoholu v terminálnom štádiu, a je indikované nariadenie ambulantnej formy ochranného protialkoholického liečenia, súd v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné liečenie - protialkoholické liečenie, a to ambulantnou formou.

Poškodený L. X. si v trestnom konaní riadne uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním obžalovaného, a túto riadne vyčíslil na sumu 587,40 Eur. Súd preto priznal poškodenému nárok na náhradu škody v celkovej výške 587,40 Eur, a zároveň uložil obžalovanému povinnosť túto škodu poškodenému nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.